

ἐκ τούτου, δὲν μ' ἄφησαν στιγμὴν ἐλευθέραν διὰ νὰ
σ' εὐχριστήσω ὅσον ἐχρεώστουν, κ' ὅσον δὲν δύναμαι νὰ
πράξω ὡς ἐπιθυμῶ, ἐλπίζω ὁμῶς καθὼς ἔλαβες αὐτορ-
μήτως τόσην καλωσύνην δι' ἐμέ, οὔτω νὰ συγχωρήσης
καὶ τὴν ἑλλειψίν μου πληροφορημένος ὅτι τιμῶ τὴν
παιδείαν σου καὶ τὸν διάπυρον ζῆλόν σου καὶ τὸν ποιη-
τικὸν οἴστρόν σου τῶν ὁποίων εἶμαι θερμὴ φίλη. * * *

Σμύρνη τῇ 25 Ἰανουαρ. 1841.

Σ. Σ. Τίς δύναται νὰ μὴ κλαύσῃ ἀπὸ χαρὰν
βλέπων τὰ Ἑλληνικὰ αἰσθήματα τῆς εὐγενοῦς τῶντι
συμπολίτιδός μας; Ὑπάρχει ἀκόμη, ὑπάρχει ἐρριζω-
μένος εἰς τὰς καρδίας τοῦ ωραίου φύλου μας, ὁ σπόρος
τῆς πατρίδος ἀρετῆς. Ἄν τὸν ἐπιμεληθῶμεν, ἀναμφι-
βόλως θέλει δόσει γενναίους καρπούς, τοὺς ὁποίους
ἡμεῖς αὐτοὶ πάλιν θέλομεν χαρῇν. — Μ' ἀδελφὰ τῆς
ἀνωτέρω φρονήματα, θέλομεν καταχωρήσειν ἀκολούθως
καὶ ἄλλων συμπολιτριῶν μας ἀπαντήσεις, λυπούμενοι
ὁμῶς οὐκ ὀλίγον ὅτι ὑπὸ τῆς μετριοφροσύνης αὐτῶν
δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ καταχωρῶμεν καὶ τὰ κύρια
τῶν ὀνόματα.

Π Ο Ι Κ Ι Α .

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Ἡ θάλασσα τοῦ πολιτικοῦ ἡμᾶς κόσμου τὴν σήμερον εἶ-
ναι ὡς ὁμαλὴ ἐπιφάνεια γαληνίου καὶ ἀχειμάντου θα-
λάσσης· καὶ ἂν ὀλίγα τινὰ κύματα φαίνωνται ἐκ δια-
λειμμάτων ὅτι φουσκόνουσιν, ἀμίσως ὁμῶς πίπτουσιν
ὡς μὴ ἔχοντα πρόσκομμα εἰς τὸ ὅποιον ν' ἀντικρου-
σθῶσι. Καὶ τῶντι ἀκούεται πλέον τὴν σήμερον ὅτι
ὡς ἄλλοτε, αἱ διάφοροι χῶραι τῆς Εὐρώπης διασχίζον-
ται μεταξύ των μὲ πόλεμον ἀναγεννώμενον ὡς ἡ Ὑδρα,
ἡ ὅτι ἡ Ἀσία κατερημάζεται ἀπὸ σκληρὸν Ταμερλά-
νον, ἡ ὅτι ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν ἐκφωλεύουσι βάρβαροι
διὰ νὰ συστήσωσι βασιλεία εἰς τὴν λοιπὴν Οἰ-
κουμένην, ἡ ὅτι ὁ νέος Κόσμος, ἡ Ἀμερικὴ, κατα-

Βρέχεται πλέον ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον αἷμα ; Ἐξ ἐναντίας
 μάλιστα δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὴν σήμερον εἶναι
 ὁ αἰὼν τοῦ Αὐγούστου, καὶ ὅτι αἱ θύραι τοῦ Ἰαννοῦ
 ἐκλείσθησαν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν πόση διαφορὰ τῶν αἰ-
 ῶνων ! Τίς δὲν ἔβλεπε τότε ὅτι ἡ Οἰκουμένη ἐστένα-
 ζε βαρέως ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς Ῥώμης, ὅτι ἐχρειά-
 ζοντο ἰσχυρὰ τάγματα στρατιωτῶν διὰ νὰ ἐμποδίσωσι
 τὸν χείμαρρον τῶν βαρβάρων, οἵτινες ἐπλημμύρουν παν-
 παχόθεν, καὶ ὅτι ὁ κόσμος ἐκρατεῖτο καὶ ὑπεστηρίζε-
 το διὰ τῆς μάστιγος ; Τὴν σήμερον ὅμως ὁ κόσμος
 κρατεῖται καὶ προοδεύει εἰς τὸν ἐξευγενισμόν του μὲ
 ὄπλον πολὺ ἰσχυρότερον καὶ ὀξύτερον τῆς μαχαίρας,
 τὸν Λόγον. Ἡ μάχαιρα ἐπιφέρει πάντοτε πληγὴν
 ἐπιφύουσα, ἀλλ' ὁ λόγος εἶναι ἱκανὸς νὰ μαλάσῃ τὰ
 ἀγριώτερα πάθη, νὰ καθησυχάσῃ τὰ τεταραγμένα πνεύ-
 ματα, νὰ ἐλκύῃ τὰς καρδίας, καὶ νὰ κερδίξῃ τὰς νί-
 κας χωρὶς νὰ προξενῇ διόλου πληγὴν. Διὸ καὶ ἐγκα-
 ταλείψαντες σχεδὸν ὡς περιττὴν πλέον τὴν μάχαιραν,
 μάχονται τὴν σήμερον διὰ λόγων μόνον, καὶ ἐπομέ-
 νως ἀντιπολεμοῦσι διὰ γνωμῶν, μὲ ταύτην τὴν
 διαφορὰν ὅμως ὅτι ἐνῶ ἄλλοι προγενέστεροι ἐμάχον-
 το σοφιστικῶς, οἱ σημερινοὶ μας πολιτικοὶ θέλουσι νὰ
 δίδωσι τὸν λόγον τῶν πραγμάτων, καὶ οὐχὶ νὰ κάμνωσι
 σοφίσματα. Ἡ ἐποχὴ μας ἐγγένει δὲν εἶναι παραπλησία
 οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐποχῆς. Ὅθεν καὶ ἡ φαινομένη τοῦ
 πολιτικοῦ μας κόσμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ταραχὴ δὲν
 ὁμοιάζει μὲ βροντὴν νεφέλης, ἐξ ἧς

φέρεται χιόνος μένος, ἢ δὲ χαλάζης,

ἀλλ' ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἀπὸ αὐτὴν προσδοκᾶται ἡ εὐ-
 ρήνη τῶν λαῶν, ἡ ἁρμονία τῶν αἰσθημάτων, καὶ ἡ
 παγκόσμιος ὁμόνοια, τοῦλάχιστον ἂν πρέπη νὰ πιστεύ-
 σωμεν τὰς ἀλανθιάστους προφητείας τῶν νεωτέρων
 οἰωνιστῶν.

